

Inhoud

Kerstsprookje	1
Redactioneel	2
De bezieling	3
Brief Ria Oomen	5
Column	12
Over de SRTV:	
SRTV verhuisd	5
Krachten bundelen	8
Christelijke organisaties in Rome	9
Zr Raymunda in Malawi	11
15 jaar SRTV	12
Voor U gelezen:	
Religie niet om ziertjes te winnen	2
Amnesty schrijfactie	4
Doek valt voor Keileweg	5
Amper effect opheffing bordeelverbod	5
Paus klaagt mensenhandel aan	6
Wantoestanden seksboerderijen	7
Loverboys verplaatsen werkterrein	8
Britse Minister	9
Onderzoek door Ruth Hopkins	10
Dagbladen helpen	11

Ver handelingen

Stichting Religieuzen Tegen Vrouwenhandel

Verschijnt driemaal per jaar - 9e jaargang nr 3 - december 2005

Een kerstsprookje

Het was drie dagen voor Kerstmis, laat op de avond. Over het marktplein van de kleine stad kwamen een paar mannen aan. Zij bleven bij de kerk staan en spotten op de muur: 'Buitenlanders eruit.' Stenen vlogen door het raam van de Turkse winkelier tegenover de kerk. Toen trok de groep verder. Er volgde een spookachtige stilte. De gordijnen van de huizen werden snel weer gesloten. Niemand had iets gezien.

- "Vooruit, kom. Het is genoeg geweest. We gaan."
- "Waar denk je heen te gaan? Wat moeten we daar beneden in het Zuiden?"
- "Daar beneden? Dat is toch altijd nog ons thuis. Hier wordt het steeds slechter. Wij doen wat op de muur geschreven staat: Buitenlanders eruit!"

En inderdaad, midden in de nacht kwam er beweging in het kleine stadje. De deuren van de winkels zwaaiden open: eerst stapten de pakken cacao op, de chocolade en de bonbons in hun kerstkleding. Zij wilden naar Ghana en West-Afrika want daar kwamen zij vandaan. Toen de koffie, plank voor plank. Oeganda, Kenia en Latijns-Amerika waren hun thuis. Ananas en bananen verlieten hun kisten en ook de druiven en aardbeien uit Zuid-Afrika. Bijna alle kerstlekkernijen stapten op: pepernoten, speculaas en kaneelsterren, de kruiden in hun binnenste trokken naar India. De kerststol aarzelde. Men zag tranen in zijn rozijnenogen toen hij toegaf: "Vooral producten van gemengde afkomst zoals ik worden zeer persoonlijk getroffen." Met hem gingen de marsepein en de honingkoek. Niet kwaliteit, maar afkomst telde nu. Het schemerde al toen ook de snijbloemen op weg gingen naar Colombia, en de bontjassen samen met het goud en de edelstenen in chartervliegtuigen naar alle bestemmingen in de wereld vertrokken. Het verkeer werd die dag één grote janboel. Lange rijen Japanse auto's vol optische en amusementselektronica togen naar het Oosten. Aan de hemel zag men de kerstgans naar Polen vliegen, op zijn weg gevolgd door fijne zijden hemden en tapijten uit het verre Azië. Het tropische hardhout kwam met veel gekraak los uit de raamko-

zijnen en zoefde het Amazonegebied in. Je moest oppassen niet uit te glijden omdat er van overal olie en benzine samenstroonden in de richting van het Verre Oosten.

Maar men had al voorzorgsmaatregelen getroffen. Trots haalden de grote autobedrijven hun crisisplannen uit de laden. De houtcarburateur kwam in geheel nieuwe vorm in gebruik. Hoezo buitenlandse olie? Maar de VW's en de BMW's begonnen in onderdelen uit elkaar te vallen: het aluminium verhuisde naar Jamaica, het koper naar Somalië, een derde van het ijzer naar Brazilië, het rubber naar Kongo. Het wegdek had er in samenwerking met het buitenlandse asfalt wel eens beter uitgezien dan vandaag.

Na drie dagen was de spooktocht voorbij, de uittocht afgerond precies op tijd voor het kerstfeest. Er was niets buitenlands meer in het land. Dennenbomen had men nog wel en appels en noten. En 'Stille Nacht' kon ook nog gezongen worden - zij het met een speciale vergunning, want het lied kwam altijd nog uit Oostenrijk.

Slechts een enkeling wilde niet met de stroom mee. Maria en Jozef en het kind waren gebleven. Drie joden. Uitgerekend zij. "Wij blijven," zei Maria, "als wij uit dit land weggaan, wie zal het dan nog de weg terug wijzen, de weg naar rede en menselijkheid?"

Helmut Wöllenstein
(bewerkt door Fr. Frans Kwik)

Van de redactie

Dit dikke Kerstnummer opent met een interessant Kerstspreekje: Om Kerstmis te vieren hebben we spullen nodig uit de hele wereld.

Minister van Aardene van Ontwikkelingssamenwerking is ervan overtuigd, dat religie een deel van de oplossing kan zijn in de strijd tegen armoede en onrecht.

In 'De Bezieling' in een notedop het boeiende leven van de secretaris van het bestuur van de SRTV, Johan Naron.

Amnesty vraagt ons een brief te schrijven naar de speciale vertegenwoordiger van de VN in Kosovo die samen met het Kosovo Action Plan de strijd tegen mensenhandel moet aanpakken.

Mevrouw Ria Oomen, lid van het Europees Parlement voor het CDA is

blij met de regelmatige toezending van *Verhandelingen*.

Na het verhaal over de verhuizing van de SRTV leest u, dat paus Benedictus XVI mensenhandel aanklaagt.

De Rode Draad signaleert wantoestanden in seksboerderijen.

Zuster Elma van den Nouland bericht over een bijeenkomst van organisaties die hun krachten bundelen in de strijd tegen mensenhandel.

Ook kunt u lezen dat loverboys hun werkterrein verplaatsen.

Wederom verscheen er een boek van de onderzoeksjournaliste Ruth Hopkins, een boek over vrouwenhandel dat uw aandacht verdient.

In Malawi heeft zuster Raymunda van Velzen een medewerker gevon-

den die haar en ons helpt in de strijd tegen vrouwenhandel.

Seksadvertenties krijgen in dagbladen een soort keurmerk, zodat het daarin niet om verhandelde vrouwen gaat.

Coks van Eysden zet ons in haar column weer eens aan het denken.

En Ivonne van de Kar vertelt over 15 jaar SRTV.

G. Lieferring, namens de redactie

Een goede tip:

Gooi na lezing deze 'Verhandelingen' niet bij het oud papier, maar geef deze ter kennismaking door aan vrienden, bekenden of familie.

Voor u gelezen

Religie niet om zielekens te winnen, maar om levens te redden

De rol die religie kan spelen in internationale samenwerking is in Nederland een blinde vlek. Minister Van Ardenne voor Ontwikkelingssamenwerking vindt dat het taboe op religie in relatie tot het Nederlands ontwikkelingsbeleid moet worden doorbroken. "Willen we mensen uit de armoede halen, en willen we dat mensenrechten wereldwijd worden gerespecteerd, dan moeten we in ons ontwikkelingsbeleid ons ook rekenschap geven van religieuze en culturele waarden. Niet om zielekens te winnen, maar om levens te redden", aldus Van Ardenne tijdens de internationale conferentie over religie, mensenrechten en ontwikkeling. Met het nieuwe Kennisforum Religie en Ontwikkelingsbeleid wordt een nieuwe impuls gegeven aan de dialoog met ontwikkelingslanden over de rol van religie binnen het onderwijs, de gezondheidszorg, maar ook over de rol van religie bij het bevorderen van vrede en veiligheid. Zowel beleidsmakers van Ontwikkelingssamenwerking als vertegenwoordigers van ontwikkelingsorganisaties zullen aan het nieuwe Kennisforum deelnemen.

In het maatschappelijk klimaat vandaag de dag wordt religie eerder gezien als probleem, terwijl het juist een deel kan zijn van de oplossing. Het belang van religie en religieuze leiders als het gaat om de bestrijding van armoede en het oplossen van conflicten wordt ten onrechte miskend. Immers, het waren de Wereldraad van Kerken en de Verenigde Afrikaanse kerken die in 1972 een staakt-het-vuren wisten te forceren in de burgeroorlog in Soedan. En ook het recente initiatief van de voorzitter van de Aya Sofya moskee in Amsterdam om een protocol

tegen radicalisme te tekenen, laat zien dat religieuze organisaties en hun leiders een positieve bijdrage kunnen leveren aan een vreedzame wereld.

De SRTV pleit er al sinds haar oprichting voor dat vrouwenhandel nauwelijks los gezien kan worden van religie. Vrouwen waar het om gaat hebben vaak zeer sterke religieuze gevoelens, in de landen waar ze vandaan komen speelt religie vaak een belangrijke rol en religieuze leiders kunnen een grote rol hebben in voorkoming van vrouwenhandel.

De rol van de religie werd in de Nederlandse seculiere samenleving jaren lang niet onderkend. Nu heeft het ministerie van ontwikkelingsamenwerking 'ontdekt' dat religie in het beleid betrokken moet worden voor een beter resultaat.

Het nieuwe Kennisforum moet ervoor zorgen dat wetenschappers, beleidsmakers en de werkers in het veld, de maatschappelijke organisaties, in Nederland hun kennis en ervaring op het gebied van religie en ontwikkelingssamenwerking verder opbouwen en uitbreiden. Uitwisseling van die nieuw verworven kennis en ervaring zal de kwaliteit en effectiviteit van het Nederlandse ontwikkelingsbeleid, zowel van de overheid als van maatschappelijke organisaties, verbeteren. Nederlandse ambassades in ontwikkelingslanden zullen het belang van religie en de rol van religieuze organisaties een plaats moeten geven in de uitvoering van het Nederlands ontwikkelingsbeleid.

Ministerie van Buitenlandse Zaken, 7 september 2005

Een zeer interessant leven

Wat een boeiend leven! Johan Naron, de secretaris van het bestuur van de SRTV, heeft veel meegemaakt. Hij kan daar enthousiast over praten. Hij vertelde zijn levensgeschiedenis met gepaste trots.

In 1944 werd hij geboren in een goed katholiek bakkersgezin in Odijk. Zijn vader werd ziek en het gezin verhuisde naar Soestdijk, waar ze op 300 meter van de koningin vandaan woonden. Johan was misdienaar toen in de zesde klas een propagandapater van De Sociëteit van de Afrikaanse Missiën (SMA) op school kwam. Die wekte de roeping van Johan tot missionaris. Zo ging hij als twaalfjarige naar Cadier en Keer, het kleinseminarie van de paters. Hij ging vandaar naar het grootseminarie in Aalbeek en werd vervroegd, na drie jaar theologie in plaats van de gewone vier jaar, priester gewijd. Hij leek voorbestemd voor Ghana. In zijn studietijd kreeg hij les in culturele antropologie van een pater van de H.Geest. Die raakte betrokken bij een nieuw experiment in Kameroen.

Mens onder de mensen

Daar had een zuster van de congregatie van de H.Geest, die uit haar orde was gezet om haar revolutionaire ideeën het plan opgevat om als missionaris gewoon tussen de mensen te gaan wonen en met de mensen te gaan samenwerken op die plekken waar de mensen er zelf om vroegen. Ze zocht daar collega's bij. Die docent had daar wel oren naar en toen hij Johan daarvoor polste, wilde die ook wel aan dat experiment deelnemen.

Het was 1969 en Johan was 25 jaar oud. Zijn provinciale overste vond het goed. Toen hij op de plaats van bestemming aankwam, werd hij meteen voetbaltrainer van de jongeren. Naar 'voor wat hoort wat', moesten de jongeren met hem een weg aanleggen en bruggen bouwen. Zo gezegd zo gedaan. Het voetbalelftal werd eerste in de jaarlijkse competitie en de weg naar de cacaoplantages kwam gereed.

Hij en zijn collega's werkten daar mee aan het opzetten van een coöperatie van de cacaoboeren. Hij bediende ook als priester een buitenstatie en vierde onderweg als hij ergens met mensen at ook met hen de eucharistie. Ze leverden de kwalitatief goede cacao aan de haven af met vrachtwagens die dan weer vol terug kwamen met bouwmaterialen. De leden van de coöperatie moesten 20 % van hun inkomen sparen. Het extra verkregen geld voor de goede kwaliteit van de cacao werd door de coöperatie gebruikt voor het onderwijs en de gezondheidszorg.

Sabbatverlof

In 1976 ging Johan met sabbatverlof en studeerde missiologie in Nijmegen. Tijdens dat verlof werd in 1978 de coöperatie in Kameroen op last van de staat opgeheven. De regering meende, dat de coöperatie een staat in de staat geworden was.

Johans doctoraalscriptie ging over de eigen verantwoordelijkheid van de mensen, voor wie missionarissen zich inzetten. Een van zijn conclusies daarin was, dat de kerk als instituut de mensen wel helpt maar hen niet verant-

woordelijk maakte voor hun eigen bestaan. Afhankelijkheid bleef en emancipatie bleef uit. Die conclusie bracht hem ertoe om uit het ambt te gaan.

Johan Naron

Een nieuwe roeping

Hij kreeg de kans te gaan werken voor het Hoge Commissariaat van de Vluchtelingen als *programme officer* en later als tijdelijk hoofd van de Ethiopische vluchtelingen in Oost Soedan, die over veel kampen verspreid woonden. Net voor zijn vertrek naar Soedan leerde hij in Nederland zijn vrouw kennen. Zij is een Kameroenese die op afspraak van Nederlandse mensen naar Nederland kwam om voor arts te gaan studeren in Leuven in België. Zij kreeg geen verblijfsvergunning voor België en moest terug naar Kameroen. Hij ging naar Soedan. Vanuit Soedan bezocht hij haar in Kameroen, ze trouwden en zij ging mee naar Soedan.

Kort daarna werd hij benoemd door de UNHCR in Kameroen als hoofd van het UNHCR suboffice in Noord Kameroen waar 2.150.000 gevluchte Tchadezen zich bevonden. Toen de vluchtelingen naar huis waren gebracht veranderde hij van baan en werd regiovertegenwoordiger en later directeur van de Stichting Nederlandse Vrijwilligers (SNV) in Kameroen.

In die periode werden hun drie kinderen geboren twee meisjes en een jongen.

In 1987 keerde het gezin Naron naar Nederland terug. Johan werd bij de protestantse ontwikkelingsorganisatie ICCO verantwoordelijk voor de werkzaamheden in West-Afrika. Acht jaar werkte hij voor ICCO waarna hij de overstap maakte naar het katholieke Centraal Missie Commissariaat (CMC), waarvan hij tot mei 2004 directeur was.

In die tijd vroeg zuster Michel Keesen aan het CMC of iemand lid wilde worden van een te vormen bestuur van de Werkgroep Religieuzen Tegen Vrouwenhandel. Deze werkgroep moest omgevormd worden tot een Stichting. Johan vroeg haar: "Wil je dat ik dat doe?" Zr. Michel ging daar vanzelfsprekend op in. Nu is Johan met vervroegd pensioen. Maar tijd om op zijn lauweren te gaan rusten, heeft hij niet.

vervolg op pagina 4

Een keurmerk?

Hij is zeer gemotiveerd om als secretaris van het bestuur voor de SRTV te werken. Het liefst zou hij zien, dat de 'consumenten' van de vrouwen zouden gaan beseffen, of ze met een vrouw bezig zijn, die 'het werk' vrijwillig doet of met een vrouw, die ertoe gedwongen wordt. De vrouwen zouden daartoe een soort van 'keurmerk' moeten krijgen. De SRTV zou daartoe kunnen bijdragen. Hij is blij, dat de SRTV een achterban heeft van vooral religieuzen. Daarmee staat de vrouwenhandel bij de religieuzen in Nederland op de agenda. Hij vindt dat de SRTV goed werk doet met weinig middelen. Johan is sterk betrokken bij het bureau. Met Ivonne van de Kar heeft hij een dienstreis gemaakt naar Ghana. Hij stimuleert het zoeken naar partnerorganisaties in Nederland en daarbuiten. Succes is daarbij al geboekt in Kameroen, Ghana en Oost Europa.

We moeten nieuwe propagandamiddelen in de strijd tegen vrouwenhandel aanboren. De film 'Anna', waarover we in het vorige nummer bericht hebben is daarvan een goed voorbeeld.

Hij zal niet stil zitten

Johan Naron zal niet willen en kunnen stilzitten, nu hij met pensioen is. Hij is actief in besturen van diverse organisaties.

Daarbij zorgt hij momenteel voor het huishouden terwijl zijn lieve vrouw werkt als verloskundige in Zandvoort en Haarlem, en hun twee dochters en een zoon, alle drie studeren. En hij vindt nog tijd voor hen ook.

Bedankt, Johan, voor je veelzijdige inzet.

Gijs Lieffering

Voor u gelezen

Amnesty schrijffactie tegen vrouwenhandel Kosovo

Maatregelen komen voor veel vrouwen te laat en bieden onvoldoende bescherming.

Vrouwenhandel is in Kosovo al jaren een ernstig probleem. Laag opgeleide vrouwen en meisjes uit met name Oekraïne, Moldavië en Bulgarije vallen in handen van handelaren die hen in Kosovo in de prostitutie dwingen. Ook medewerkers van internationale vredestroepen (KFOR) en de VN-missie (UNMIK) maken gebruik van hun diensten.

Na jaren onderhandelen nam de Kosovaarse interimregering afgelopen mei een plan aan dat dit deze mensenhandel moet gaan bestrijden: het *Kosovo Action Plan to Combat Trafficking in Human Beings* (KAP).

Amnesty is blij dat er nu een plan is, maar vreest dat het voor veel vrouwen te laat komt. Tijdens de lange onderhandelingen zijn er veel nieuwe slachtoffers bijgekomen. Een nieuw probleem is dat steeds meer vrouwen naar westerse landen verhandeld worden. Bovendien worden er te weinig maatregelen genomen om vredesmacht personeel daadwerkelijk te vervolgen.

Wat kunt u doen?

Schrijf een brief aan Soren Jessen-Petersen, de Speciale Vertegenwoordiger van de VN in Kosovo, en vraag hem om met het KAP de vrouwen-

handel in Kosovo effectief aan te pakken.

Een zeer actieve lezer van *Verhandelingen* uit Utrecht wees ons op de Amnesty schrijffactie die in het oktober werd gehouden. Wij willen alle lezers die deze actie niet kennen en wel graag actief iets willen doen tegen de handel in vrouwen dit bericht niet onthouden. De onderstaande brief kan nog steeds verzonden worden.

Hieronder een voorbeeldbrief:

Dear Special Representative,

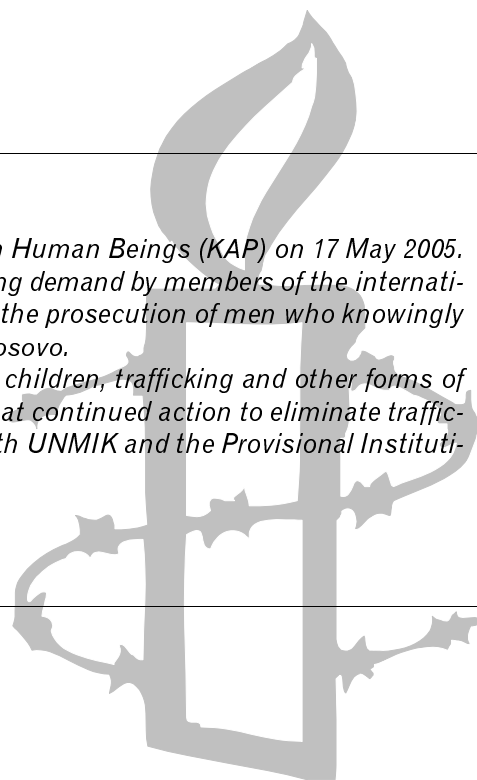
I welcome the publication of the Kosovo Action Plan to Combat Trafficking in Human Beings (KAP) on 17 May 2005. However, I regret that no measures in the KAP appear to address the continuing demand by members of the international community for the services of trafficked women, including by ensuring the prosecution of men who knowingly use the services of trafficked women, which remains a criminal offence in Kosovo.

The KAP requires effective action to eliminate violence against women and children, trafficking and other forms of exploitation, therefore I urge you to take all necessary measures to ensure that continued action to eliminate trafficking, including through implementation of the KAP, remains a priority for both UNMIK and the Provisional Institutions of Self-Government.

Yours sincerely,

.....

Richt uw brief aan: Soren Jessen-Petersen
Special Representative of the UN Secretary-General
UNMIK headquarters Pristina
Kosovo
Fax: 00-381-38504604 ext. 5406 of 00-1-2129639877

EUROPEES PARLEMENT

Ria Oomen-Ruijten
LID VAN HET EUROPESE PARLEMENT

Brussel, 12 september 2005

Graag wil ik u danken voor het toezenden van *Verhandelingen*. Ik lees uw blad altijd met belangstelling en ik heb wederom met veel waardering kennisgenomen van het goede werk dat u verricht.

U merkt terecht op dat Roemenië alvorens te kunnen toetreden tot de EU zal moeten voldoen aan minimumeisen, ook als het gaat om de strijd tegen mensenhandel. In mijn functie als Europarlementariër zal ik dit zeker goed in de gaten houden.

Overigens stel ik het op prijs dat u zaken met betrekking tot Europa duidelijk aan de lezers uitlegt (zie de noot van de redactie op pagina 2).

Heel veel succes met uw goede werk!

Met vriendelijke groeten,

Ria Oomen-Ruijten
Lid van het Europees Parlement

Voor u gelezen

Doek valt voor Keileweg

ROTTERDAM - De reinigingsdienst en Gemeentewerken zijn woensdagnacht om vier uur begonnen met het ontmantelen van de omstreden tippelzone aan de Keileweg.

De door schotten afgeschermd afwerkplekken en de keet van het veiligheidspersoneel waren binnen enkele uren weggehaald. De roemruchte tippelzone wordt een opslagplaats van Gemeentewerken.

Uit vrees voor een opleving van de prostitutie elders, vermoedelijk in de directe omgeving, gaat de politie vanaf vandaag intensief surveilleren. In de strijd tegen hoerenlopers die toch proberen om straatprostituees op te pikken, zal de politie, naar verluidt, een 'lokhoer' inzetten.

De Rotterdamse politie wil deze aanpak die door de Rotterdamse tippelzone als een vaststaand feit wordt beschouwd, vooralsnog niet bevestigen.

Maar Nora Storm van de Junkiebond kan zich de inzet van een politie-prostituee heel goed voorstellen. Ze zegt: "Na sluiting van Perron Nul, de gedoogzone voor verslaafden bij het Centraal Station, had je zo'n stelletje van de politie dat zogenaamd

onopvallend telkens op en neer liep bij de Pauluskerk. Iedereen haalde die man en vrouw er zo uit."

Een tippelaarster die liever anoniem blijft, zegt op haar hoede te zullen zijn voor mogelijke lokhoeren en hun begeleiders. "Ik en mijn collega's herkennen die politiemensen in één oogopslag. Ik heb eerder al eens twee mannen en een vrouw aan het werk gezien. Ze waren zeker van de politie. Die twee kerels deden alsof ze aan het inbreken waren. En die vrouw was in hun buurt aan het tippelen."

Met het fenomeen lokhoer zou Rotterdam wederom opzien baren. Het gaat om een ongebruikelijke poging om bewijs te vergaren.

*Algemeen Dagblad,
editie Rotterdam 14-09-05*

Amper effect opheffing bordeelverbod

De opheffing van het bordeelverbod in 2000 heeft geen effect gehad. Vrouwenhandel en illegale prostitutie komen nog steeds voor. De aanpak van vrouwenhandel heeft lage prioriteit, tot frustratie van de onderzoekers. Dat constateert criminoloog Jan Nijboer van de vakgroep strafrecht aan de Rijksuniversiteit Groningen.

Nijboer deed onderzoek naar vrouwenhandel in opdracht van de Europese Unie. "Gemeenten hebben met nieuwe

regels een handvat om op te treden. Op het strafrechtelijke vlak is er weinig vooruitgang geboekt. Het is erg lastig om de criminele verschijnselen binnen de prostitutie aan te pakken."

Één van de problemen is de grote mobiliteit onder daders en slachtoffers van vrouwenhandel. Nijboer: "Ze zijn daarvoor lastig op te sporen." Ook zijn vrouwen niet snel geneigd tot het doen van aangifte. "En het is moeilijk te zien of een vrouw wordt uitgebuit."

Dagblad van het Noorden, 28-10-2005

Paus klaagt mensenhandel aan

VATICANSTAD - Paus Benedictus XVI heeft de mensenhandel aangeklaagd in het kader van de economische mondialisering. Hij deed dat naar aanleiding van de *Werelddag van de migrant en de vluchteling* die door de katholieke Kerk wordt georganiseerd. De paus riep de katholieken in een boodschap op speciale aandacht te hebben voor de geïmmigreerde vrouwen die het meest kwetsbaar zijn voor economische exploitatie en voor mensenhandel.

Paus Benedictus XVI

De pauselijke boodschap in het Italiaans, Frans, Engels en Spaans onderlijnt "dat de immigratie nagenoeg een structurele vorm heeft aangenomen en een belangrijke karakteristiek

van de arbeidsmarkt is geworden, onder meer door de diepgaande invloed van de mondialisering". De paus wijst op de "recente vervrouwelijking" van de economische migratie alsook op de ontwikkeling van de

"mensenhandel en vooral van de vrouwenhandel, vooral daar waar de mogelijkheden om de levensomstandigheden te verbeteren of om zelfs maar te overleven, haast volkomen ontbreken".

Benedictus XVI kant zich resoluut tegen de 'seksindustrie' en verwerpt de 'hedonistische en op winst gerichte cultuur' die volgens hem de systematische exploitatie van de seksualiteit propageert. Hij roept de katholieken op zich te engageren in projecten die deze vrouwen uit deze netwerken bevrijden.

28 oktober 2005

(www.RKnieuws.net)

Door Theo Bergermans

(Bron: AFP)

De SRTV verhuist

De verhuizing van het Emmaplein naar de Sint Janssingel

Op 22 september kwamen drie vrachtwagens voorrijden om de SRTV en de Nederlandse Missieraad met al hun spullen te verhuizen naar het nieuwe onderkomen in klooster de Mariënburg van de zusters JMJ in Den Bosch. Er was in de weken daarvoor al erg veel werk verzet door de medewerkers en de staf. Wat in de kasten stond was al systematisch onderzocht en goed gesorteerd in verhuisdozen gedaan. Een van de kantoorruimten die al leeg was, stond volgepakt met alle dozen met stickers erop.

Verhuizing SRTV

Het werk moest uiteraard gewoon doorgaan en regelmatig moest nog iets uit 'die onderste doos' gehaald worden! Gelukkig kunnen we wel iets hebben en we hadden nog ervaringen van de vorige verhuizing!

Op de verhuisdag werden er twee liften buiten tegen de muur gemonteerd. Alle dozen, stoelen, tafels bureaus en kasten gingen naar beneden in een vrachtwagen. De activiteiten begonnen 's morgens rond 08.00 uur met koffie voor de verhuizers en rond 12.00 uur was alles boven zo'n beetje weg!

Met enkele medewerkers waren we al naar de Mariënburg gegaan.

Daar werden we welkom geheten met koffie en thee en koekjes. Ook voor de verhuizers werd goed gezorgd! We merkten dat we welkom waren. Dat voelde goed.

Die middag werd het meest noodzakelijke al in elkaar gezet, bureaus, pc's, en telefoons. Nog een weekje zijn er velen bezig geweest om alles weer gestroomlijnd te laten werken en het resultaat mag gezien worden!

Op de 28ste september kwamen als eersten de zusters en medewerkers van de Mariënburg kijken. Vrijwel alle zusters kwamen om te zien hoe we hun voormalige noviciaat gebruikten. Onder het genot van een borreltje een hapje en een toespraak konden we hen zeggen dat we ons welkom voelden.

Daarna was er een rondleiding door alle mooi opgeknapte ruimten die we in gebruik genomen hebben. Het was een leuke en gezellige ontmoeting en nu weten de zusters en de medewerkers wie we zijn en wat we doen.

Yos Appelfhof

‘Wantoestanden in noordelijke seksboerderijen’

LEEUWARDEN/GRONINGEN - *Vrouwen in bordelen en seksboerderijen in het Noorden worden op grote schaal op mensonterende wijze behandeld. Gemeenten en politie controleren veel te weinig of de sekshuizen de wettelijke regels naleven. Dat stelt de vakbond voor prostituees.*

De Rode Draad

De Rode Draad heeft bij een groot aantal gemeenten in Fryslân, Groningen en Drente de noodklok geluid over de wantoestanden in de bordelen en boerderijen op met name het platteland. In een brief aan de gemeenteraden schrijft de vakbond over de ‘mensonterende bevindingen’.

De Rode Draad bezocht diverse sekslocaties in de drie noordelijke provincies. Volgens de vakbond worden hier vele honderden Zuid-Amerikaanse en Oost-Europese vrouwen gedwongen tot prostitutie. De Rode Draad kwam de wantoestanden op het spoor via de site www.hoekers.nl. Op deze site wisselen klanten van

prostituees ervaringen uit. “Mannen raden andere mannen bijvoorbeeld prostituees aan die aan onveilige orale en anale seks doen”, vertelt woordvoester M. Blaak. “Op het noordelijke platteland zijn veel vrouwen te vinden die dat wel moeten doen, omdat ze anders de torenhoge huur van hun kamer niet kunnen betalen. En de concurrentie is moordend.” De vakbond schat dat het gaat om tientallen seksboerderijen op het platteland waar die praktijken plaatsvinden.

Veel Zuid-Amerikaanse en Oost-Europese vrouwen werken als zelfstandig ondernemer in bordelen in de provincie, maar voldoen aan geen enkele eis die de definitie van een zelfstandige ondernemer voorschrijft. “Ze krijgen geen nota's, geen facturen en mogen niet zonder begeleiding boodschappen doen”, aldus het onderzoek. De prostituees spreken over het algemeen geen Nederlands en beschikken vaak niet over een geldige werk- of verblijfsvergunning.

De gemeenten falen vaak als het gaat om de controle in de bordelen en sekshuizen, aldus De Rode Draad. Volgens Blaak zijn veel noordelijke gemeenten “al lang tevreden als er geen prostituees los op straat rondlopen. Zij sluiten hun ogen voor wat er achter de deuren van de seksboerderijen gebeurt”. Veel gemeenten in het Noorden hebben geen apart prostitutiebeleid zoals steden in de Randstad dat wel hebben.

Volgens de vakbond zijn de uitwassen in Leeuwarden, die wel een prostitutiebeleid heeft, het ergst. M. Kuys-

ters van de gemeente wil inhoudelijk niet ingaan op de aantijgingen. “We hebben de brief ontvangen, die gaat de inspraakprocedure in. Eind oktober gaan wij met de Rode Draad in gesprek. Op basis daarvan doet het college van B en W een advies aan de gemeenteraad.”

De Rode Draad is onder meer van plan een dependance op te richten in Leeuwarden. De vakorganisatie heeft buiten de Randstad al filialen in Limburg en Twente. Ook heeft de Rode Draad contact gezocht met de politie in de noordelijke provincies om strenger toe te zien op naleving van de bestaande regels.

Volgens H. Olijerhoek van de politie controleert de Friese politie geregeld in de seksinrichtingen. “En geregeld houden wij ook vrouwen zonder verblijfsvergunning aan. Onze taak is al snel beperkt, wij kijken naar mensenhandel en illegale verblijven. Met schone kamertjes houden wij ons niet bezig.”

Het Mensenhandel Interventie Team (MIT) van de politie Fryslân heeft het afgelopen weekeinde nog een actie gehouden op het gebied van illegale escort. Hierbij werden drie escortlieden opgerold.

Friesch Dagblad, 27 september 2005

De Paradijs-club in Ees ontkent de aantijgingen van De Rode Draad. Volgens een woordvoester zijn alle dames vrij om te gaan en te staan waar ze willen. Ze vertelt dat in de club Braziliaanse dames werken, maar die zijn volgens haar getrouwd met Nederlandse mannen en mogen dus dit werk doen.

Meer dan 2000 bezoekers bij open dag bordelen

EMMEN - Meer dan 2000 mensen hebben zaterdag een van de 22 bordelen in Noord-Nederland bezocht, die meededen aan een gezamenlijke open dag. Dat heeft directeur André van Dorst van brancheorganisatie Vereniging Exploitanten Relaxbedrijven (VER) zaterdagavond gezegd. Wegens het succes wil hij jaarlijks een landelijke open dag houden. Van Dorst hoopt door de open dagen dat misstanden in de prostitutie voortaan niet

meer op de hele sector worden geprojecteerd. Enkele weken geleden concludeerde prostitutievakbond De Rode Draad na onderzoek dat er vele misstanden in de Noord-Nederlandse prostitutie zijn. Van Dorst hoopt door de open dagen dat misstanden in de prostitutie voortaan niet meer op de hele sector worden geprojecteerd.

ANP: 5 november 2005

Krachten bundelen tegen mensenhandel

Tijdens een officieel bezoek van Helga Konrad van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OSCE) aan Nederland werd op 22 september 2005 een diner georganiseerd in Den Haag. Helga Konrad is binnen de OVSE verantwoordelijk voor de strijd tegen mensenhandel.

Diverse Nederlandse organisaties en ministeries die zich bezighouden met de bestrijding, opvang en/of voorkoming van mensenhandel waren uitgenodigd. Omdat het samenviel met de verhuisdag van de SRTV was aan Elma van den Nouland de eer om namens de SRTV hierbij aanwezig te zijn.

Tijdens het zogenaamde 'running diner dialogue' waren er drie tafels gerangschikt. Na zowel het voorgerecht als het hoofdgerecht werd door een aantal mensen van plaats verwisseld zodat er meer gelegenheid was om elkaar te ontmoeten en in gesprek te gaan.

De sfeer was ontspannen en het eten uitstekend. Het doet goed om te ervaren dat er veel uiteenlopende organisaties zijn die zich bezighouden met de bestrijding van mensenhandel. Ondanks het verschil in achtergrond, doelstelling en werkzaamheden is er toch die gemeenschappelijke beweging en intentie om zich in te zetten voor mensen die verhandeld zijn.

Het was interessant om met Helga Konrad in gesprek te zijn. Zij benadrukte hoe belangrijk het is om ook preventief werkzaam te zijn in de landen van herkomst. Zij was erg geïnteresseerd in onze film ANNA en hoopt deze film te kunnen vertonen aan de verschillende VN missies in de Balkan.

Elma van den Nouland

Helga Konrad noemt de praktijk van de loverboy een nieuwe vorm van mensenhandel. Niet alleen in Nederland maar in heel Europa. Het is een probleem dat rigoureuus moet worden aangepakt, zegt ze.

Loverboys halen meisjes uit hun eigen stad of dorp weg en zetten ze aan het werk als prostituee. Anders dan in de traditionele mensenhandel waarbij de slachtoffers in het ene land worden geronseld om elders dwangarbeid te verrichten, blijven de slachtoffers van de loverboys in eigen land. Dat is volgens Konrad

het grote verschil. "Het is een nieuw fenomeen, waarop de politie nog geen passend antwoord heeft gevonden."

Moeilijk te herkennen is ook de mensenhandel die schuilgaat achter illegale migratie, zegt Konrad. "Buitenlanders zonder werkvergunning worden al gauw voor illegale migranten aangezien en niet als slachtoffer." Konrad heeft in Nederland geprobeerd de ministers Donner en Verdonk van Justitie en Vreemdelingenzaken ervan te overtuigen dat

ze meer moeten samenwerken om zicht te krijgen op de mensenhandel. Ze bezocht het expertisecentrum van de politie in Zwolle. Van daaruit bestrijden de nationale recherche, de IND en de marechaussee samen mensensmokkel en mensenhandel. Maar dat is niet goed genoeg, zegt Konrad. "Het is goed dat de uitvoerende instanties de krachten bundelen, maar ook de politici moeten veel meer de handen ineen slaan."

*Aimée Kiene,
Volkskrant, 28 september 2005*

Loverboys verplaatsen werkterrein

ZWOLLE - Loverboys kijken uit naar gemeenten waar geen of nauwelijks aandacht is voor hun praktijken. Bovendien kiezen ze oudere meisjes als slachtoffer en hebben ze internet als hulpmiddel ontdekt. Dat blijkt uit onderzoek in de gemeente Zwolle, waarvan de uitkomsten vrijdag bekend zijn gemaakt. Loverboys zijn over het algemeen jonge mannen die veelal minderjarige meisjes verleiden en vervolgens dwingen tot prostitutie.

In Zwolle worden loverboys sinds augustus 2002 gezamenlijk aangepakt door politie, het Openbaar Ministerie, gemeente en twintig hulpinstellingen. Van 1 januari 2003 tot 1 juli 2005 kregen de instellingen 174 meldingen van mogelijke slachtoffers, waarvan 72 intensief zijn begeleid en negentien tijdelijk elders zijn ondergebracht. Door dit succes verleggen loverboys hun werkterrein naar omliggende, kleinere gemeenten.

Chatboxen

Ook leggen ze vaker contacten via chatboxen, blijkt uit het onderzoek. "We hebben in Zwolle inmiddels aardig

grip op de zaak", zegt projectwethouder en voorzitter van de Stuurgroep Loverboys P. Pot. "Bijna 99 procent van de meiden in deze gemeente weet van het bestaan van deze praktijken. We gaan ze nu informeren over de nieuwe werkwijze, zoals het ronselen via chatprogramma's."

Zeventien

Een nieuwe ontwikkeling is dat loverboys een voorkeur hebben ontwikkeld voor meisjes van zeventien. "Eerder kozen ze jongere slachtoffers, maar die zijn makkelijker in bescherming te nemen." Ook onderdeel van de nieuwe aanpak is loverboys voor andere delicten veroordeeld te krijgen, als het in de prostitutie brengen van meisjes moeilijk te bewijzen is. "Veel van hen hebben relaties in het drugscircuit. Door ze daarvoor te veroordelen, stop je indirect hun ronselpraktijken." De gemeente zet het project voort tot en met 2009. Daarbij wordt intensiever overlegd met omliggende gemeenten.

ANP, 7 november 2005

Christelijke organisaties bijeen in Rome

Op 8, 9 en 10 september kwam COATNET* in Rome bijeen. COATNET is een netwerk van Christelijke organisaties tegen Vrouwenhandel uit alle delen van de wereld.

In Rome waren 25 organisaties vertegenwoordigd waaronder Caritas afdelingen uit Tsjechië, Roemenië, Litouwen, Oekraïne, Bosnië, Duitsland, België, Zweden, Frankrijk, India, Nigeria, Pakistan en Tsonga. Ook was er een afvaardiging namens de hogere vrouwelijke oversten in Rome en diverse andere organisaties.

De SRTV heeft zich ruim een jaar geleden aangesloten bij COATNET en dit was de eerste jaarvergadering die werd bijgewoond.

Vergadering COATNET

Het is prettig bijeen te zijn met organisaties die allen voor hetzelfde doel werken en vanuit eenzelfde invalshoek: het terugdringen van de handel in vrouwen.

De organisaties die bij COATNET zijn aangesloten vertegenwoordigen alle facetten van het bestrijden van vrouwenhandel: voorlichting, preventie, opvang en politieke lobby. Ook de standpunten en meningen over het werk zijn heel divers. Een groot voordeel van een dergelijk netwerk is dat de aangesloten organisaties elkaar kennen, van elkaar weten wat ze doen en dat er zo een praktisch netwerk ontstaat met 'korte lijnen'. Het is gemakkelijk

elkaars hulp in te roepen als dat nodig is. Zo kan de SRTV hulp vragen aan een COATNET organisatie in bijvoorbeeld de Oekraïne als een in Nederland verblijvende vrouw wil terugkeren naar haar thuisland, maar niet weet waar ze veilig kan verblijven. Andersom kunnen organisaties hulp van de SRTV inroepen als ze bijvoorbeeld voorlichtingsmateriaal nodig hebben.

Inhoudelijk werd tijdens de conferentie gesproken over enkele nieuwe verklaringen en actieplannen die op Europees en VN-niveau zijn opgesteld en waar diverse organisaties mee aan de slag moeten gaan. Besproken werd hoe je dat aan kunt pakken, hoe krijg je beleidsmakers in je eigen land ertoe om een Europese aanbeveling in beleid om te zetten, of hoe kun je ervoor zorgen dat een goede Europese notitie die door een groep experts werd geschreven niet in een lade verdwijnt. Een ander punt dat werd besproken is het grote aantal slachtoffers van vrouwenhandel dat ernstig ziek wordt en besmet wordt met Hiv of Aids.

De laatste dag van de conferentie werden de toekomstplannen van COATNET besproken. Het netwerk groeit en houdt contact met elkaar via de berichten die de Oekraïense coördinator naar alle leden stuurt en documenten die uitgewisseld worden via de COATNET-website. Op deze website houden alle aangesloten organisaties elkaar op de hoogte van belangrijke veranderingen op het gebied van vrouwenhandel in het eigen land.

COATNET is ook een solidariteitsorganisatie waarin leden uit de rijkere landen een deel van de kosten voor organisaties uit minder welgestelde landen mee dragen.

Ivonne van de Kar

* COATNET = Christian Organisations Against Trafficking Network

Kopij

Een bijdrage voor het volgende nummer van **'Verhandelingen'** kunt u per brief/fax/e-mail **voor 1 februari 2006** sturen naar de redactie. *Anonieme inzendingen kunnen niet worden geplaatst.*

Voor u gelezen

Britse minister: "Seks met seksslavin is verkrachting"

LONDEN - Mannen die seks hebben met prostituees afkomstig uit vrouwenhandel, kunnen in Groot-Brittannië worden aangeklaagd wegens verkrachting. Dat heeft een Britse onderminister van Binnenlandse Zaken gezegd tegen de zondagskrant The Observer.

"Wanneer een man willens en wetens seks heeft met een vrouw tegen haar wil, is dat verkrachting. Als een vrouw tegen een man die voor haar diensten betaalt, zegt dat ze onder dwang in de prostitutie zit, kunnen ze niet denken dat ze het vrijwillig doet. Desondanks doorgaan, is verkrach-

ting", zei minister McNulty. Mannen die in Groot-Brittannië gebruiken van de diensten van een prostituee, begaan nu geen misdrijf. Het is wel verboden om te tippelen en ook een pooier is strafbaar.

ANP 17-10-2005

Knap onderzoek naar vrouwenhandel van Ruth Hopkins

De presentatie van het nieuwe boek van journaliste Ruth Hopkins ging niet onopgemerkt voorbij. 'Ik laat je nooit meer gaan' kreeg veel aandacht in de nationale media. Via radio en tv heeft u misschien al van dit indrukwekkende boek gehoord. De lovende recentie met kritische noot uit Trouw kunt u hieronder lezen.

Toen journaliste Ruth Hopkins in 2000 een bordeelhouder interviewde, vertelde hij dat hij 'vrouwjes kocht' om zijn - legale - bordeel draaiende houden. "Hoe kun je mensen kopen?" vroeg ze zich af. En beet zich in het onderwerp vast.

Moderne slavernij

Çelal liet de 13-jarige Yulia weten dat verzet geen zin had. "Hij sloeg me zo hard met een riem dat ik flauwviel". In de Utrechtse nieuwbouwwijk kwamen en gingen de klanten avond aan avond. Soms brachten Çelal en een andere man haar naar de tippelzone.

Hopkins (1973) onderzoekt het onderwerp *vrouwenhandel* vanaf dat eerste gesprek in 2000 met ijzere volharding. Ze legt in haar boek **Ik laat je nooit meer gaan** de ten hemel schreiende situatie van de slachtoffers bloot. Sinds halverwege de jaren negentig komen vrouwen uit het voormalig Oostblok naar Nederland om het tekort aan prostituees aan te vullen. Soms weten ze dat ze de prostitutie ingaan, soms ook worden ze gelokt door mensensmokkelaars met de belofte van een baantje in de horeca. 'Het meisje, de vrouw, de handelaar en de agent' luidt de ondertitel, naar de vier 'hoofdpersonen' in het boek. Hopkins brengt het onderwerp overtuigend tot leven met hun persoonlijke verhalen, aangevuld met uitvoerig feitenonderzoek. Dapper stapt ze op iedereen af: pooiers, criminelen, op wraak beluste familieleden van de ontsnapte meisjes in door armoede geteisterde dorpen.

Wie dit boek leest kan er niet omheen dat een groot deel van de prostitutie in Nederland niets anders is dan moderne slavernij en dat de prostituees, zelfs als ze meewerken in politieonderzoek, nauwelijks bescherming krijgen van de Nederlandse overheid - laat staan een verblijfsvergunning. Slachtoffers van vrouwenhandel worden veelal opgepakt, vastgezet en teruggestuurd. En dit speelt zich allemaal letterlijk om de hoek van ieders huis af.

Uitgebreid onderzoek

Hopkins komt uitgezette vrouwen op het spoor en bezoekt hen (meermalen) in hun thuisland. De Bulgaarse Yulia, bijvoorbeeld, die nog maar dertien was toen ze door haar moeder aan een Nederlands Romagezin in de Amsterdamse Bijlmer werd verkocht, om te trouwen met de zestienjarige zoon des huizes. Yulia is opstandig en wordt weer doorverkocht aan een Utrechts echtpaar dat haar als prostituee laat werken.

Als ze probeert te vluchten bewerkt de man haar met een gloeiend heet mes en drukt sigaretten uit op haar been. Ze slaat met haar handen een ruit stuk, ontsnapt en doet aangifte bij de politie. Die vindt haar verhaal tegenstrijdig. Ze wordt zonder enige vorm van begeleiding terugge-

stuurd naar Bulgarije. Yulia is dan vijftien, en vijf maanden zwanger.

Hopkins vertelt ook het verhaal van Silda, die terug in haar thuisland Albanië weer broedt op een uitweg uit de armoede. Desnoods weer met hulp van de mensensmokkelaars die haar al een keer zo wreed hebben uitgebuit.

Heldere analyses

En dan is er nog de Nieuwegeinse bordeelhouder Sony die samenwerkt met Oekraïense mensensmokkelaars. In zijn bordeel hebben de gekochte vrouwen een lagere status dan de Nederlandse prostituees. Ze moeten al hun verdiende geld inleveren bij de Russische maffia.

Van het viertal uit de titel is de agent het geweten. Ron is zedenrechercheur op de Amsterdamse Wallen, waar hij op dat moment vooral bezig is met een groep Turkse vrouwen die op gewelddadige wijze wordt mishandeld. Hij uit zijn onvrede over het gebrek aan daadkracht bij de politie. En wordt overgeplaatst.

Hopkins' analyses verhelderen veel. De 'slachtoffers' vluchten als ze zijn opgepakt door de politie vaak terug naar de mensenhandelaren. Of ze gaan, eenmaal bevrijd, toch weer de prostitutie in. En de mensenrechtenorganisaties, de politie en de politiek weten niet goed wat ze daarmee aan moeten. Als een vrouw gered is, moet ze de kans op een deugdzaam leven met beide handen aangrijpen, vinden zij. Maar zo werkt de wereld niet, dat laat Hopkins overtuigend zien. Hoe meer het rijke Europa de migrante probeert tegen te houden, des te wanhopiger de pogingen om toch de armoede te ontvluchten, desnoods als prostituee, met een vals paspoort of met hulp van wrede mensensmokkelaars.

Stellig oordeel

Jammer genoeg stopt Hopkins daar niet. Wat volgt is een reeks stellige veroordelingen. Het Nederlandse beleid deugt helemaal niet, de oppositie doet ook niets, hulporganisaties falen, Cohen 'veegt zijn stoepje schoon', enzovoort. De nuance waarmee de journaliste de complexe wereld van de vrouwenhandel wist te analyseren, is dan opeens zoek. Begrijpelijk, maar zonde: het was sterker geweest niet zo te drammen maar de lezer zelf zijn of haar conclusie te laten trekken.

Dorien Pels, Trouw, 19 november 2005

Ruth Hopkins: Ik laat je nooit meer gaan - het meisje, de vrouw, de handelaar en de agent. ISBN 9044505424; 256 blz. € 19,90

Regelmatig kunt u in ons blad berichten lezen van Zr. Raymunda in Malawi. Ze geeft enthousiast voorlichting op vele scholen en is in verband met haar terugkeer naar Nederland volgend jaar op zoek naar een vervangster voor haar werkzaamheden.

Nieuwe medewerker gevonden in Malawi

Beste vrienden,
Weer even een update op mijn vorige brief want ik dacht het een goed idee jullie op de hoogte te houden van de ontwikkelingen hier.

Ik heb contact gehad met een Malawische zuster hier en ze stond er positief tegenover om wat tegen vrouwenhandel te doen. Het is een groot probleem en komt - vanwege de armoede - steeds meer in eigen land voor, al is de 'trafficking' alleen maar van Noord naar Zuid en andersom. Daarna hebben we samen een werkvergadering gehad waarin ik haar heb uitgelegd over het hoe en waarom, en mijn wijze van werken (die ook anders mag). Ze is bereid en enthousiast om - op de plaatsen waar ze zelf haar eigen taak doet - input en informatie te geven tegen vrouwenhandel.

De plaatsen waar ze werkt liggen in het midden van het land dus een prachtige gelegenheid om ook daar meisjes en jonge vrouwen te waarschuwen. De plaatsen zijn: Lilongwe; Salima; Kasungu; Mzimba; Dedza; Mchinje; Nkhota-Nkhota. Ik heb haar een 'starterspakket' gegeven van:

- 100 Chichewa folders;
- 100 Engelse folders;
- 5 geschilderde doeken als lesmateriaal, geschilderd van jullie waarschuwingfolder met bijbehorende notities;
- 2 mappen, een om de correspondentie in te doen, een om 'TRANSACTIONS' in te bewaren.

We hebben afgesproken dat we weer bij elkaar komen over twee maanden voor een evaluatie en dat ik intussen hier doe wat ik kan. We zullen dan ook een begroting proberen op te stellen voor de komende drie jaren, maar daar is het nu nog te vroeg voor.

Het contact met het Noorden is niet eenvoudig maar we geven de moed niet op.

Beste mensen, dat is het voor zover. Een rapport over de rest van de activiteiten komt later, maar ik vond dit goed nieuws dus wilde ik het ook meedelen.

Heel veel hartelijke groeten en succes met uw werk.
Zr. Raymunda van Velzen

'Verhandelingen' wordt gratis verspreid.
Een vrijwillige bijdrage wordt zeer op prijs gesteld.
(bank/gironummer: zie de Colofon op pagina 12)

Voor u gelezen

Dagbladen helpen bij bestrijding misstanden seksbedrijven

Dagbladuitgevers, aangesloten bij de Nederlandse Dagbladpers, gaan seksbedrijven die erotiekadvertenties plaatsen met ingang van 1 oktober 2005 verzoeken hun vergunningnummer in hun advertenties op te nemen. Klanten van deze bedrijven worden op deze wijze geattendeerd op het onderscheid tussen bedrijven met en zonder vergunning.

De Nederlandse dagbladuitgevers doen dit op verzoek van en in overleg met het Ministerie van Justitie. Het convenant dat partijen hiertoe ondertekenden, is ingegeven door het feit dat in de minder zichtbare en niet-locatiegebonden sectoren van de

prostitutie, zoals de escortbranche, vaak misstanden voorkomen. Vergunde seksbedrijven zijn daarentegen inmiddels redelijk vrij van misstanden.

Het Ministerie van Justitie heeft dagbladuitgevers, met een beroep op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid, benaderd om mee te werken aan de bestrijding van misstanden, zoals tewerkstelling van minderjarigen of illegalen, uitbuiting, mensenhandel en andere criminele randverschijnselen in de prostitutie.

Door het vermelden van een nummer wordt voor klanten zichtbaar welke

bedrijven beschikken over een vergunning. Met voorlichtingsteksten op de betreffende advertentiepagina's worden klanten erop geattendeerd dat zij bij een bedrijf met vergunning minder risico lopen om in aanraking te komen met slachtoffers van uitbuiting of mensenhandel. Bedrijven met vergunning worden bovendien regelmatig gecontroleerd op hygiëne en (brand)veiligheid. Het vergunningnummer fungeert zodoende feitelijk als een soort keurmerk voor seksbedrijven.

Uit: www.Rechtennieuws.nl,
15 September 2005

De appel rolt ...

Had dat verhaal uit de bijbel niet een beetje anders kunnen beginnen, daar in dat paradijs met Eva en die appel. Nee, ik wil niet de zondeval terugdraaien en de verdrijving naar de woeste wereld, met werken voor je brood. Ik heb moeite met de rolverdeling. Het is de vrouw die verleidt, en het is de man die toehapt. Maar pas daarna, in tweede instantie, de hoofdrol is voor Eva. Theologen zullen dit weerleggen: "Daar is toch Maria, de andere vrouw die de slang verplettert". Ik stop m'n oren dicht, niks te ja-maren, ik weet heus langzamerhand hoe mensen in elkaar zitten. Reken maar, dat Adam na een dag zwoegen en met beelden van het luie leventje in de paradijsstuin nog in het hoofd, Eva voor de voeten gooide: "Het is allemaal j'ouw schuld". Eva zal bibberend in haar mini-dierenvelletje heus wel geprotesteerd hebben: "Ja maar ...". Waarop ook Adam: "Niks te ja-maren, jij geloofde de slang, hoe kòn je zo stom zijn".

Hij sloeg haar niet, lijfelijk geweld is van een generatie later. Maar zijn woorden, zijn verwijt en vooral dat denkbeeld in zijn hoofd zetten de vrouw op een lager plan. Voorgoed. Het was niet die rib uit zijn lijf, zoals wel beweerd wordt. Dat was Gods idee, breng daar maar eens

iets tegenin. Maar die appel hield zijn eigen Eva hem voor en dat is nooit meer goed gekomen, tot op de dag van vandaag niet.

Rob Oudkerk, ex-wethouder van Amsterdam zou waarschijnlijk als verklaring aanvoeren, dat de schok er in geluidsd te zijn bij Adam in de hersenen een chemisch stofje vrijmaakte, dat zijn corrigerend vermogen aantastte. Dat is dan kennelijk genetisch bepaald doorgegeven zodat ook nu nog een vrouw door veel mannen als minder waard wordt beschouwd. Dat gaat heel ver en is vaak letterlijk te nemen. De boer in Darfur, door rebellen van zijn ezel beroofd, jammert over dat verlies, niet over de gewelddadige verkrachting van zijn dochter. In de Iraanse wet mogen jongens jonger dan 15 jaar niet de doodstraf krijgen, bij meisjes ligt de grens bij 9 jaar. Tsitsi Dangarembga uit Zimbabwe, ontleedt in 'Op gespannen voet' hoe de vrouwenvernederings ogenschijnlijk klein begint: haar broertje naar school, zij de mais bewerken. "Het kwam niet voort uit armoede, uit een traditie of uit een gebrek aan ontwikkeling. Het was een universeel principe, besepte ik, om vrouwen tot slachtoffer te maken."

Een voorbeeld dichter bij huis? Het feit dat het blad dat u nu leest bestaat, zegt genoeg.

Coks van Eysden

Voor u gelezen

Religieuzen tegen vrouwenhandel al 15 jaar actief

In 2006 bestaat de SRTV 15 jaar. Ter gelegenheid van dit jubileum zullen enkele activiteiten worden georganiseerd waar u in een volgend nummer van *Verhandelingen* meer over kunt lezen.

In het jaarverslag van 2004 schreef de voorzitter Zr. Scholastica: "We weten ons een kleine, maar niet onbelangrijke groep, geïnspireerd door het Evangelie, de Goede Boodschap gericht vooral op de zwakkeren en ontrechten onder ons, mensen. Voor ons zijn dat met name de vrouwen die slachtoffer zijn of dreigen te worden van mensenhandel die zich steeds sterker uitbreidt."

Het lustrum zal in 2006 gevierd worden met enkele activiteiten waaronder een feestelijke informatiedag voor Religieuzen over vrouwenhandel en een jubileum uitgave van *Verhandelingen* en *Trans actions*. Het werk en de doelstelling van de SRTV zullen in dit jaar centraal staan.

Vanaf de beginjaren werd door de medewerkers uitgedragen dat de steun aan vrouwen die gedwongen zijn te werken in de prostitutie, voorop moet staan. De realiteit waarin zij leven staat centraal in deze benadering. Het dagelijkse leven in landen waar de vrouwen vandaan komen dwingt hen vaak tot het maken van moeilijke keuzes. Telkens weer vertellen ze dat het bijna onmogelijk is kinderen, ouders en verdere familie financieel te ondersteunen in hun eigen land. De bijna onuitputtelijke rijkdom in het Westen is dan een lonkende oplossing. De SRTV wil de keuzes die vrouwen maken om te overleven niet veroordelen.

Wie had in 1991 bij de eerste bijeenkomst van enkele geëngageerde vrouwelijke religieuzen gedacht dat hun werk 15 jaar later nog steeds nodig zou zijn. Het besef dat (ook) religieuzen een taak hebben in de bestrijding van vrouwenhandel begon in 1991 te groeien en zal ook in komende jaren in binnen- en buitenland worden voortgezet.

Ivonne van de Kar

Colofon

Verhandelingen

is een uitgave van de Stichting Religieuzen Tegen Vrouwenhandel (SRTV) als bijdrage in de strijd voor een rechtvaardige, democratische samenleving.

Redactie:

Ivonne van de Kar Gijs Lieffering
Frans Kwik Tonny Verhoeven

Redactieadres:

SRTV
Sint Janssingel 92
5211 DA Den Bosch
telefoon 073 - 615 44 44
e-mail srtv@srtv.info
fax 073 - 615 44 49
bank/giro 42 05 57 t.n.v. SRTV, Den Bosch
KvK 34156001